

ZILE CU SFINȚI

*(sinaxare, însemnări, cântări,
lecturi și gânduri filocalice)*

pe luna
APRILIE

Texte diortosite de Pr. Sever Negrescu

**Carte tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului
TEOFAN
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei**

**Doxologia
Iași, 2020**

Sete de sfințenie

Editura Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, Doxologia, vine cu o nouă carte înaintea cititorilor și trăitorilor de Hristos, în ostoirea setei acestora de sfințenie.

Gândită ca un sprijin pe calea către Dumnezeu, seria *Zilelor cu Sfinți*, începută odată cu Anul bisericesc (1 septembrie), se va întinde pe parcursul celor douăsprezece luni ale anului, conferind valoare sfântă, îndrăzneală sfioasă și delicatețe vizibilă timpului.

Sfântul, după convingerea părintelui Dumitru Stăniloae, *a biruit timpul, reprezentând umanul purificat și anticipând zărilor umanității desăvârșite* (*Dogmatica*, 1996, p. 187). Aceleași coordonate și le propune volumul de față, exprimându-le și interpretându-le.

Astăzi, când alergăm după *zile cu soare*, după *zile senine*, după *zile cu belșug*, după *zile îndelungate*, este bine să trăim, clipă de clipă, alături de Sfinții lui Dumnezeu. Un ecfonis din cultul Bisericii noastre enunță următorul adevăr: *Sfânt ești Dumnezeul nostru și întru Sfinți Te odihnești*. Fiecare zi a anului (a vieții) trebuie trăită întru odihna sinaxarelor, cântărilor,

însemnărilor scripturistice și patristice, lecturilor, gândurilor filocalice.

Într-un cuvânt, ne aflăm în fața unei apariții editoriale deosebit de prețioasă și necesară.

O binecuvântăm, sperând că va fi *odihnă* pentru cei ce au și deschidere pentru cei ce nu au, deocamdată, sete de sfințenie.

† **Teofan,**
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

1 APRILIE

Desfrânata Sfântă **Pomenirea Sfintei Cuvioase** **Maria Egipteanca (sec. V-VI)**

Creștinismul este și o religie a întoarcerii. Sunt nenumărate pilde de întoarcere de la starea de păcat și ajungere, apoi, la starea de sfințenie. Maria Egipteanca este una dintre acestea. Viața ei a fost scrisă de Sfântul Sofronie, Patriarhul Ierusalimului. Era născută în Egipt, tânără și frumoasă a căzut în robia desfrânării amăgind mulți bărbați, tineri și bătrâni. După o viețuire de 17 ani, adânc păcătoasă, a dorit să se închine Sfintei Cruci din Ierusalim. Și-a vândut trupul corăbierilor, drept plată pentru călătorie. Ajungând la ușa bisericii, o putere nevăzută nu o lăsa să intre. A promis Preacuratei Născătoare de Dumnezeu că dacă va fi lăsată să intre pentru a săruta lemnul Sfintei Cruci își va schimba viața. Dorirea ei a fost împlinită și făgăduința ținută. Cu trei pâini uscate, drept merinde, s-a dus în pustia cea mai adâncă a Iordanului. Acolo a trăit 47 de ani în cele mai grele nevoințe. Descoperită de Sfântul Zosima, primind Dumnezeieștile Merinde, biruind firea omenească și dobândind viețuirea cerească, s-a mutat la Dumnezeu. Pe nisip, deasupra

capului ei, scrisese: *Părinte Zosima, îngroapă trupul smeritei Maria în locul acesta. Țărâna dă-o țărâni. Am plecat din lumea aceasta pe 1 aprilie, în chiar noaptea Patimilor lui Hristos, după ce am primit împărtășirea cu Sfintele Taine.*

Însemnare

Nu știți oare că trupurile voastre sunt mădulare ale lui Hristos? Voi lua deci mădularele lui Hristos ca să fac din ele mădularele unei desfrânate? Să nu fac! Sau nu știți că cel ce se alipește de desfrânată este un trup cu ea? Că vor fi – zice Scriptura – cei doi un trup. Iar cel ce se lipește de Domnul este un duh cu El. Fugiți de desfrânare! Orice păcat pe care-l va face omul este în afară de trup; dar cel ce se desfrânează, păcătuiește în trupul său. Sau nu știți că trupul vostru este templu al Duhului Sfânt, Cel ce este întru voi, Cel pe care de la Dumnezeu Îl aveți? Și că voi nu sunteți ai voștri? Căci cu preț ați fost cumpărați! Slăviți-L dar pe Dumnezeu în trupul vostru și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu!

(1 Corinteni 6, 15-20)

Cântare

Ceea ce erai mai înainte
plină de felurite desfrânări,

astăzi te-ai arătat mireasă
lui Hristos, urmând vieții
îngerești și cu arma Crucii
pierzând pe demoni.

(*Condac, Mineiul pe Aprilie, ziua întâi*)

Lectură

Privind mai bine, v-om cunoaște
Că este „Pustnicul Zosima”,
El poartă mantie în spate,
La piept epitrahil și schima.

Un vas bisericesc în mână
El ține preacuvios,
Având dumnezeescul Sânge
Și Sfântul Trup al lui Hristos.

În vremea asta el așteaptă
Din acea parte de Iordan
Să vie spre împărtășire
„Sihastra de neam Egiptean”

Un an de zile se-mpinise
De când s-a înțeles cu ea
S-aducă „Sfintele” bătrânul
Și-acuma ea întârzia!

Dar numai iată că zărește
Pe sfânta pustnică venind,
Deasupra apei (ca pe gheață),
Mirat, o vede el pășind.

Pe trupul ei pârlit de soare
Și ca o scândură uscat
Ea poartă doar o zdreanță veche
Pe care Pustnicul i-a dat.

În ziua când era să moară,
Atunci s-a împărtășit
Și pentru asta pe Zosima
Mai înainte l-a vestit.

Căci vrând să moară neștiută
I-a zis să vie la un an
S-o afle ca mai înainte,
De acea parte de Iordan.

Cu multă nerăbdare Avva
În anul următor venind
Aflat-a trupul cuvioasei
De-un an de zile adormit.

Iar în nisip era scrisoare
Cu ziua săvârșirii ei:

Că-i este numele „Maria”

S-o-ngroape după obicei.

(Sf. Ioan Iacob, *La Iordan*, fragment)

Gânduri filocalice

Era în Egipt o desfrânată preafrumoasă și foarte bogată. Stăpânitorii veneau la ea. Într-o zi, a avut prilejul să treacă pe la biserică și a vrut să intre înăuntru. Episcopul i-a zis desfrânatei: *Nu-ți este îngăduit să intri, căci ești necurată.* Iar aceasta cu inima străpunsă i-a zis lui: *Nu voi mai desfrâna!* A zis episcopul: *Dacă vei aduce aici lucrurile tale, vei ști că nu vei mai desfrâna.* De îndată ce le-a adus, episcopul le-a ars în foc și femeia a intrat în Biserică plângând și zicând: *Dacă aici mi s-a întâmplat așa, acolo ce rușine voi pătimi?* Și mult s-a căit și s-a făcut vas ales.

(Apoftegmă III, 22, Patericul Mare)

2 APRILIE

Odihnitori ca niște miei

**Pomenirea Sfântului Cuvios Tit (sec. IX)
și a Sfinților Amfian și Edesie († 306)**

Urând deșertăciunile lumii, Tit a trăit pe vremea luptei împotriva sfințelor icoane, luând calea cea aspră a monahismului. Cu răbdare a câștigat două virtuți, smerenia și ascultarea, păzindu-și curățenia sufletului și a trupului. Era odihnitor pentru cei din jur, icoană vie de adevărat părinte. Dumnezeu l-a învrednicit cu darul facerii de minuni.

Amfian și Edesie au fost doi frați care au deprins înțelepciunea acestei lumi la Școala din Virit (Beirutul de astăzi). Având părinții păgâni, au fugit în taină de la aceștia la preotul Pamfilie, vestit pentru sfințenia sa. Se spune că, după vârsta trupului erau de 20 de ani, dar aveau înțelepciunea și bunătatea unui om de 100 de ani. Amândoi au luptat împotriva idolilor păgâni, sfârșind mucenicește: lui Amfian i s-au înfășurat picioarele

cu lână și i s-a dat foc, Edesie a fost aruncat în mare, ca doi miei fără pihană strămutându-se în slava dumnezeiască.

Însemnare

Așadar, atâta vreme cât ne-a fost lăsată făgăduința de a intra într-o odihnă Sa, să ne temem ca nu cumva cineva dintre voi să pară că n-a mai prins-o din urmă. Pentru că și nouă ca și lor ni s-a binevestit, dar lor cuvântul propovăduirii nu le-a fost de niciun folos, deoarece, în cei ce l-au auzit, el nu s-a unit cu credința. Pe când noi, cei ce am crezut, noi suntem cei ce intrăm într-o odihnă, după cum s-a zis: Juratu-M-am într-o mânia Mea: Într-o odihnă Mea nu vor intra, cu toate că lucrurile erau încheiate încă de la întemeierea lumii, fiindcă astfel a zis undeva despre ziua a șaptea: Și în ziua a șaptea S-a odihnit Dumnezeu de toate lucrurile Sale. Dar aici, în acest loc, încă o dată: Într-o odihnă Mea nu vor intra! Prin urmare, pentru că unora le rămâne să intre într-o odihnă, iar primii cărorora li s-a binevestit nu au intrat din pricina nesupunerii lor, Dumnezeu rânduieste din nou o zi, astăzi, după atâta vreme rostind El prin David, așa cum s-a spus mai-nainte: Astăzi, dacă veți auzi glasul Său, nu vă învârtoșați inimile. Că dacă odihna le-ar fi adus-o Iosua, atunci Dumnezeu n-ar mai fi vorbit după aceea de o altă zi de odihnă. Așadar, poporului lui Dumnezeu i s-a lăsat o altă sărbătoare de odihnă. Fiindcă cel ce

a intrat întru odihna lui Dumnezeu s-a odihnit și el de lucrurile lui, așa precum Dumnezeu de ale Sale. Prin urmare, să ne străduim a intra întru acea odihnă, pentru ca nimeni să nu cadă după aceeași pildă a neascultării.

(Evrei 4, 1-11)

Cântare

Netrebnicia materiei celei de jos
o ați trecut înțelepților și,
prin rugăciunea cea fără de materie,
v-ați întraripat cugetul
și v-ați arătat moștenitori odihnei
celei de sus, prin săvârșirea
vieții!

(*Peasna 6, Mineiul pe Aprilie, ziua a doua*)

Lectură

Văd uneori o spărtură
în dantela cerului
și o lumină roșie.

Văd cum cineva toarnă
neîncetat dintr-un potir
miei roșii, cu blănițe
și ochi roșii și ei vin

cu viteză foarte mare
prin lumina roșie
spre mine.

Boturile lor
umede și roșii
ca sângele
mă aduimecă,
nu-mi spun nimic,
doar mă ard cu
privirea lor ca focul.

Și brusc
mi se face sete.

(Gheorghe Mircea Covaci, *Mieii roșii*)

Gânduri filocalice

Sunt unii care își cheltuiesc zilele în nepăsare. Prin cuvânt și prin gând caută să se mântuiască, dar cu fapta nu se îngrijesc. Pe de o parte citesc viețile sfinților, pe de altă parte nu le urmează smerenia și nea-
gonisirea, rugăciunea și privegherea, înfrânarea și liniștea. Socotesc neadevărate viețile sfinților, în trufia lor spunând că este cu neputință să îndure cineva asemenea lucruri. Faceți-vă neînsemnați, voia voastră aruncați-o înapoi și fără de griji veți găsi odihnă.

(Avva Sisoe)